

ՕՐԱԿԻԲ ԶՄԵՐՆԵՐԸ

ԳԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲՈՒԱՄՈՐՎԱԿԱՆ ԵՒ ԱԹԵՔՏՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՍՆԵՐՈՐԴԻ ՌԱԴԻ ՑԱԼՈՒԹ

ՀԱՅԻ ՏԱՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԱՐԱՐԱԿԱՆ ՅՈՒՆԻՑԻ 4878

Phi Beta Kappa 1993

ՄԱՀԱԳՈՅՆ

ԱՐԵՎԱԼՈՅՈ ԱՐԱԲԱՏԵԱՆՅՈ մեծ ցուօք և խորին զգացմամբ կը ուժէ տյար, ոչ օտարի մի փ. խուճը յաշխարհէն, այլ իւր բազմամեայ վաստակառին, իւր խօթազրին, ոյն է զուկասգ. Պաղպազմարհանի անակնիկուլ մահը և անդարձանի ի կորուսաք. Ամսոյն ՀԱՅԻ հրանդ անալով և ցաւը օր տևոր ստատկութեամբն ապաստար դանու երով բոլոր բժշկական ջանից և դարձանաց գէմ, անցեալ կիւրակէ զիշեր աւանդեց իւր հոգին, յու իտեհական պատրաստութիւնքը ահանելին և վիրջնին թօշակն ընդունելին յետոյ: Յափշտակուեցաւ նա իւր սիրելին ընտանեաց գրեկէն և անթիւ բարեկամացմէ, որմնք փութացին ներկայ գանուիլ յուղարկաւորութեան տըխուր հանդէօին, որ մեղի ունեղաւ հետի եալ օրը, և մարմինը ամփոփեցաւ Ս. Ստեփաննոս եկեղեցւոյ գերեզմանատան մէջ: Տեղւոյ Գեր. Առաջնորդը համառօտ գամբանականաւ պատուեց նորա յիշատակը, և ուսումնական երիտասարդին մէկը սրտաշարժ ճառ մի կարգաց զգածամբ սրտի, որոյ օրինակը վարը պիտի աեսնեմը:

Հանգուցեալլը ծնած էր 1810ին : Պալդազը ապա անց ազնիւ և պատուաւոր գերդ աստանէ յառաջ գաւով , ի մանկութեան առացած էր ընտիր գ-աստիքակութիւն : Իւր հայերէն ուսանունքը և գրական ճաշակը ընդունած էր յատա Միքզայեան մեծանուն տէր Յովհան վարժապետի : Բայց ի մայրենի լեզուէն ուսած էր նաև Յունարէն և Գաղղիերէն լեզուաց դրականութիւնը գործնականապէս հմաւած էր նոյնպէս անգղիերէնի և իտալէրէնի : Զմիւռնոյ ազգ պին երկսու վարժարանաց ծաղկելուն և յառաջադիմութեան մեծ գործի եղած էր իւր մի քանի ուսումնակցացը հետ . իւր երիտասարդ ական հաստիք , կարող եմ սուել ազգային դպրոցաց մէջ անցուցած է երկար ատրիններ հոգ արարձութեան պաշտօն վարիւով անսուզիւած ընթացքով . իւր կենաց ամենէն թանկազին և պատռական մասը համարած էր ազգիս ուսումնական յառաջադիմութեան համար վատնած ժամանակը : Սպիտակ բարենախանն ողւով զդածեալ առաջին անգամ ինքն ստեղծեց հրապարակային թերթիս խմբակը բութիւնը , ոչ միայն Հայոց , այլև բոլոր Թուրքիոյ ազգ այնութեանց մէջ , որ սկսաւ 1840ին : Սոյն աւտիւ ստացաւ նա Պօլոյ անգղիական նախորդ գեոպատնեսերէն նշանաւոր քաղաքագէտ լորա Միջրէտփորտ Քէնինիկի մտերիմ բարեկամութիւնը , որ թէ բարսյապէտ և թէ նիւթիւ ապէս սատար և պաշտպան եղաւ սորտ հրատարակութեանը :

Արշալոյս Արարտատեանը զօրսուոր միջոց մի դառձաւ հանգուցելոյն բնածիր տաղանդը և ուսումնական հմտութեանց շրջանը ընդուրձակելու . ասպարեզ մի եղաւ այն իւր ազգասիրութիւնը և հայրենասիրական ճգունքը ի հանդէս բերելու . ընթիւրցամիրութեան եռանդն ու պահաքը արծարծելու . հասարակութեան թքմաւալուն մէջ . որք առաջին անգամ տեսան հայերէն լրագիր մի , վասնորոյ և իրաւամիք անդրանկութեան պատիւ ստացաւ : Եւ ոչայսափ միայն , այլ որ առաւելն է և գլխաւոր նը-

պատուի ամեն հրապարակային թերթերու , ջանաց նաև և կարգացու խօփիւ ռազմակարգին ցըր ու եալ չայդայ որդիքիքը իրարու Ծառ ծախօթ ո ըընել և իր բիեքարական զօրութեամբ իրարու ժամեցնել : Ճնդ կարնակ հայր աւստ մասիքին . Թուրքաբնակ Հայուն վիճակը , նորու ցանոց ցաւակից և որախութեանցը ուրախակից եղանակի բանիւ անդ բանիկ լրաց իրս կապ մի եղանակու ընդ հետ արքակ հայերը իրարու հետ մէկ որը տիւ և մէկ զդ առցնամք բարպարակէն կապահցերու . Աւ շիմ ընթերցողը լւա նկատու է անշուշն որ հանդ աւցեալի հրապարակութեան ձեանաբար կամ օրէն ի վեր իւր սկզբունքը չէր փախանք երրեք . նա նշանաբան ընտրու էր ազգին ու ու մնական կրօնական և բարպարական բարդաւաւ ճութեան իւր միշտ իւնը . սայն խարսխիս միաւ հիմներայ պաշտպանած էր միշտ որեւիցէ յարձակութեան ընդ գէմ ազգային և կեզեց ոյս , աղջիս ընդ հանուր պատուին և գրտեսն ին զաւին , որ մօտ տարիններ ձախուզ հարսաւծներ սկսեր էր կրել : Նա մեծ զօրծ գ օրծեց , ոչ միոյն անհատական պարսպը կատարելով , ոյլ որ մեծն է ընդ հանուր հասարակակութեան անդապջ ապարագ , ոյլ որ մեծն է ընդ հանուր հասարակակութեան անդապջ ապարագ :

Զմոռնամք յիշելու սր հանդացեալը բոլոր
այս գեղեցիկ յատկութեամբնքը և և հաւատա-
րիմ ծառայութեամբը մեծ յարգ ու ացած էր
նաև ամանեան բարեխնում տերութեան առջե-
և իր վարձ իւր բազմաևեայ ծառայութեանը
ամստեան թշակիէ զատ նու Մէծիափեկի Արորդ
կարգի շքանշանը ընդունած էր որով ու թէ
իւր պատմիւր աւելցած էր անով, այլ առաւել-
ինըն իւր անձնական արժանիքը նշանին յար-
գւն աւելցուցած էր :

Այսպիսի եղական անձի մի անտենկալ մահը
որքան որ ցաւալի է ամենուս և ազգային կո-
րուստ մի կըհամարուի, այսու ամենայնիւ պար-
տիմք միթիթ արուիլ, որ բաց ի իւր գրաւոր աշ-
խատասիրութիւններէն որով կըբովանդ տիկն 38
տարիէն ի վեր ի լոյս ընծայած լրաց բաց մեջ ,
այլև կըթողու մեզ կենդանի յիշատակ իւր չա-
փահաս որդին երուանդ . Դ. Պարգ տղարեան , որ
հօրը բոլոր յատկութեանց և առաքինութեանց
տիպարը կըհամարուի . և մեծ յզս կուտայ մեղ-
հայրենի պատիւն ու համբաւը աւելի բարձրա-
ցընելու , որոյ համար բարեմազթու եմք ազգո-
վին : Արդէն կըփութամք ծանուցանել բարե-
սէր հասարակութեան , որ Արշ Արարատեանի
խմբագրութիւնը ովհիտ չարունակուի յետ այ-
սորիկ ևս յանուն հանդուցելոյն այսինքն Դ. Գ.
Պարգ տղարեանի , վասն որոյ իւր արժանագո-
ախի թզիմակիցք կընան նորին անուանը ու զգել
որիիցէ զ բութիւններ :

Ահաւասիկ մեր զիրը յիշած գամիքանական
ճառին օրինակը՝ վար արտասանեց Պ. Յալու-
թիւն Բաբելոն :

Հանդիսականք

Հսու յայ իտեհնականութեան այս պատճունութեանին առ մեջ ամենին առ չեն ամբ մը ևս կրփորձաւ իմք մահականացաւներս : Աստուծոյ զ դիրքը թռուալ հոգիի մը վրայ կամփորիին այս ժամանաւ մեր խորհուրդները : Հսու կրպգումմք առ ելի իւր վերջին հրաժեշտար մեզի առաւող անձի մը կարստեան քանակ կութինը : Հուկաս Գր. Պալդաղարեան այս մեծ և վուրմ անձը իւր վերջին ողջ զնը կուտայ հոսիւր առաքինութիւններով, և անորիծ վարդքայ անցանելի կետնքին, այլ իւր քաղցր և մեծագիտ յիշատակը կը թողու մեզի, որ անփոքելի կոթօպ մը պիտի ըլլայ ամեն այն անձանց սրտերու մէջ որք գիտցած և տեսած են այս վսիմ հոգիին գործերը : Համբկ է արդեօք յիշել հոս թէ իւր ամբողջ կեանքը զահսութիւն մ'էր Հայ ազգին պատկ մ'էր իւր հայրենեաց : Ո՞վ զդիտէր որ Տոնճկատանի Հայ ժաղավազ եանցառաջագիւմ թէեան և քաղաքակրթութիւն առաջին ըմբիշն եղաւ իւր անդրանիկ և պատկառելի ըրտզ ըուզ գրական պատկը հիւսւց Հայ ազգին ճակատին վրայ իւր անարտա, կը թիւ

Հայրակիոն գրից մեզ ական գտնազնն մը եղաւ-
ան ամեն մէծ անձնութիւնց և առաջնութեց՝
որք մարդու բարին մօխին խորչերը կը պահուին
միւս , և որք հայրի դուրս կելլէն : Դպրոցնե-
րու վարդացում , կրօնի և աղդութեան բար-
դաւաճում , հայրենասիրական յորդոր և տու-
ժինի վարդոց նախանձամինդրաւթիւն , մնաքնե-
րու օդնութիւն , աշա ասանք եին միշտ երջան-
կայիշառակ հանգուցեալին տածած գազափար-
ները : Ի՞նչ հայրկ ուրեմն թուել հաս անոր տ-
ուաքինութիւնները , քոնի որ համայն Հայ ազգը
անձանօթ չէ առած . պատմաւթիւնը թու կը ուն-
իւր արձեքը , և թու անմահացունէ զանի Հա-
յոց ապագայ սիրեղ հոն սրբին մէջ : Այս ան-
մահ է Հուկաս Գո Պալզ ազարեան . մահը զոյու-
թիւն և նշանակութիւն շաւնի այսպիսի ընտիր
հոգիններու համար , վարագ որ մը միայն կրնայ
ըլլայ մանը մեր աշքերուն և իւր պատուկաւելի
գէմքիւն մէջտելու : Ա՛վ որ վորդուած է իւր Հո-
գիսլ Կերեզմանի մը առ չեւ արցունք թափած
տանն , նու սորված է շուտով միխիթ սրբիւ ,
վանագի խոկոյն կրպպայ թէ մեռնիր ծնիլ է ,
նու խոկոյն կը եւս է թէ իւր սիրահն մէջ կրիին
կը վերածնի իւր կորուած սիրելի անձնն հոգին-
նա խոկոյն կը տեսնէ իւր հոգւայն աշքերով՝ որ
մշտոնշետոպէս գէմք մը , երես մը կը ժպաժի իւր
մէջ : Մահը ոչինչ կրնայ ընել մեզ իւր այս հըա-
ւերով որ գերեզմանի առ չեւ կը հաւաքէ զմեղ
սիրելի մը մեծ անձն մը վերջին ողջոյն տուլու :
Մահը՝ իւր այս հրաւերով Պալզ արքայն անը կը-
վերածնէ մեր սրտերուն մէջ : Մահը Ապողոն մը
միայն կրնայ ըլլալ Պայտազարեանի համար .
Պարնաս լերին վրայ Պիթ ոնք կը սպաննէ , այլ նա
գարերու անհունութեան մէջ կը լիւ շամնի : Մա-
հը Սոզամնի տիեզերական տաճարին դ առ այս իր
գործաւ սրները միայն կրնայ ըլլալ մեր տո չեւ ,
որ Ատոնհիրամը կը սպաննէ , այլ Ատոնհիրամը
բանն է , բանաւորութիւնն է , և Ագասիայի
գալար ճիւղով կը ցուցունէ իւր կենդանութիւ-
նը , և Ատոնհութիւն բառը կը հիմնէ : Մահը
խորայէլի ժողովրդեան կոյր ոգէն միայն կրնայ
ըլլալ այս գերեզմանին առ չեւ , այս մեծ անձնն
համար , Գայզ ուժ այի սրբազն գաղ տթին վրայ .
որ աշխարհի քրիիչը սպաննէլ կերազէ , այլ նա
կը յառնէ և իւր յաւիտենական կենդանու-
թեամբ հոկայ կոմ ող մը կը դառնայ աիելզերաց
մէջ և իւր մահավ զմեղ կը կենդանացաւնէ :

Մեծ մարդկարան մահը կենդ անութիւն է .
մարդկանին վախճանիք հօգւոյ յաւիտենական յիշատակին սկզբնաւորթիւնն է : Պաղդ տղարեան շըմեանիր , մեր աշքեն միայն կրծածէ իւր պատկառելի կերպարանքը . նա կը ծնի , կապրի , և կը լպահ միշտ , և իւր անցիալը մշանչենապէս կրնորոդ է մեր որոներւն մէջ . Պալզ աղարեան գէպի Աստուածութիւն կը պահոյ , և իւր անտարաս հոգին գէօփի մեղ կը նոյնի այժմ , արդարոց կաճառին մէջէն , և մենք իւր քառոյր յիշատակով իւր անձնական նոյնութիւնը կը պահէնք մեր որացց մէջ : Միխիթ արուիմք ուրեմն մենք որ իւր գտպազր կը շրջապատեմք , միիթ արուին թող իւր համայնք ծանօթները որոյ կորուսնան ծանրակշառութիւնը կը շափէն , միիթ արուի թող իւր ազնիւ բնաւանիքը , որոյ հայրական գործովնեն զարկ մնալու փորձուեցաւ : Ա.Ա.Պատգ աղարեան , այն մեծանձն քաղաքացին , այն անձնուեր հայը , այն գթալիք հայրը տատղի մի պէս կը փայլի անտարաս հոգիներու շարքին մէջ , և կըսէ «յիսիթ արուեցէք , զի անձահակոն փառ օք առակուեցաւ» :

Սիրիթ արտ իմք ուրեմն , վասնդի նա իւր ցի-
շատակով կ'ապրի , և կըժպահ միշտ մեր սիրուե-
րու մէջ , և իւր գերջին ողջոյնով մեր աշոց որ-
շունքը կըորբէ . Երիթա բարեաւ անձգ վեհ և
առ արքինի , քու մորմինով հօղին կը յանձնես ,
այլ քու հոգ իդ հրեշտակաց պարք ըրջապատեց .
դու անմահ ես մեր սրտեզուն մէջ , և կ'ապրիս
մշտնչենապէս Հայ ազգին քաղցր յիշատակաց
դաշտղ բքին մէջ :

60.883.Р6.Рабочий

Առամենայն հեռաւորը և մերձաւոր մեծարք բարեկամն, բարեջանն զոլծակալը և ազգաւոչը բաժանորդու Արշալուսոյ :

Դասնութեամբ ողևոյ փութամ ծանուցանել իմ անդարմանելի կորուցոս զոր ըրի մահուամի սիրալդորդ ամուսնոյս ազա Հուկաս Գ. Պալդաղաղքանի : Որչափ և ծանր կշռած է այրիացելցոս որտին վերայ անսադորուն մահուան հարուածը , այսու ամենայնիւ մեծ մխիթարութիւն ևս կըզգամ , որ հանգուցերցն ըոլո բաղնիւ բարեկամները չպիտի դադրին իւրեանց համակրական սէրը դարձընելու առ բարեյիշատակ որդեւուն նորա երուանդ Ա. Պալդաղաղքան , որ իւր հօրը շաւզացը հետեւելով նորա պատուայն և վարեման միանդամայն և առաքինութեանց արժանի ժառանդ պիտի հանդիսանայ , առաւելութիւն ևս ունենալով անդգիտարէն լեզուին տեղեկութեամիբը :

վասեղոյ կը փութամ մրասդառայն , արդէս
յայտարարել ազնիւ բարեկամացգ և բարեսէր
բամ անօրդոց , որ Արշա Արարտակեան լրագրի
հրատարակութիւնը ինչպէս մինչև ցայսօր , նոյն-
պէս և յետ այսորիկ ևս անխափան պիտի շա-
րունակուի , Նոյնպէս բազր առևտրական գործ
ծառնութիւնները և թղթակցաց հետ ունեցած
մտերիմ յարաբերութիւնները ամենայն հաւա-
տաբժութեամբ պիտի յարատեէ մի և նոյն ըն-
թացքով , վատահ լինելով՝ որ հանգուցելցն ազ-
նիւ բարեկամներն և թղթակիցներ ևս փոխա-
պարձ վատահութեամբ պիտի փութան համա-
պատճախաննել տարաբազգ սցրիտցելցս սրտին
վախող անաց , ուղղելով իրենց նամակները յա-
նուն լրասահոգւոյն մինչև ի նոր տնօրէնութիւն ,
զոր մոտադիր եմք առանձին շրջաբերականաւ
յայտարարել :

ՔԱՂԱՔ ԱԿԱՆ

ի Պէրլին գումարութիվը կլատառողակը, որոյ
համար Յունիս 1—13 օրը որոշուած էր, ըստ
ամենայն հաւանութեան գումարուած պէտք է
լինի, և արդէն Անգղիոյ կողմէն, Մ. Վաւատինկ-
թըն և Սախապըրի մարքիովը հասած են յիշեալ
մայրաքաղաքը. նոյնպէս միւս տէրութեանց
կողմէն ևս որոշեալ երեսովիմանք հարկաւ հա-
սած կըլինին. Թուրքիոյ կողմէ թէոքտեւ Սա-

РУСОВОЧЬЕ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵԽ ՀԱՅՐ
Լոնտօնի «Սրբագրա» օրագրոյն Ապրիլ 23 թուոյն
մեջ՝ յիշեալ վերնագրով խմբագրական ցնողաբակի եւ
հշանակուրեան արժանի յօդուած մի ճրատարակեալ

կ՚ի նպաստ Հայոց ազգին :

Զիայերեկն քարգմանուրիւն այս պատուական յօդ-
ուածոյն ՚ի ՄՌՍԵԽԱ լրագրեն քաղելով արժան համա-
րեցար արձանագրել ՚ի Բահանսիրականի Արշակուանը
Նախական ընթաց մեջ էլեկտրական և մեխանի-

Պողոսոց՝ Հայաստանի մէջ ձեռք քերած վերջին յաջոցութիւններն և անհնարին ծագելիք ու էպերը ներկայ կարեւորութիւն մը կուտան այդ երկրին, որ երկու անդամն մարդկային աղպահին օրրանն եղած է : Հայաստան քառսուն դարու հնութիւն ունենալով՝ պետութեանց կանգմանն ու անկիմոն և Արքահամու սերնդոց առանդ դրուելուն հանդիսատես եղած է . զարերէ ՚ի վեր Արևելից պատերազմի դաշտն և վայրագ ցեղերու ասպատակութեանց ասովարէզ եղած է, որք զանազան ժամանակները կեզրանակոն Ասիս կողմերէն յորդան աւալով հին աշխարհը կ'ողողէին : Ստեղծին Հայաստան բաժանեալ և նուաճուած ըլլալովն հանդերձ իւր որսչազգութիւնը, լեզուն ու աւանդութիւնները մինչև այսօր անազարտ պահած է : Հին Հայաստան **160.000** քառտիուսի մէրնի չոփ տարածութիւն ունէր և կատալից ծովէն մինչև Սև ծով կըտա-

աշք փաշան որոշուած էր իրը առաջին իտազօր
երեսին ապահովան և բողոքական արխորդագոսի մէջ ներ-
կայանալու բայց վերջին լուրերը մէզ կը հճառ-
տատեն՝ թէ նորա աեզ Ազէքսանիդը է Փէնտի
Գարաթէ հօտորին ընտրուեցաւ նոյն պաշտօնին ,
որ և սոյն առքի իւ միւ շիւրի աստիճանաւ հրա-
պառական պահանջանաւ անուանեց-

պարտկային շինուածոց պաշտօնեայ անուանեցաւ : Թիշեալ անձին երեսփոխանական բարձր պաշտօնիս ընտրութիւնը արդիւնք կըհամարի իւր տանեամեայ ծառայութեան , զոր մատուցած է արտօտքին գործոց պաշտօնատան մէջ իբր փոխանակութիր , վասնորդ ի բաց առեալ բարձրա Մեծ-Հպարդու Սարքիթի փաշան , բան զամեն այլ պաշտօնեալք հմուտ է մինչև ցարդեզած բանակցութեանց , և հետեւագէս Աւագաժողովյն մէջ ըլլափակ խորհրդակցութեանց ողբեոյն արդէն ծանօթ և իւր տէրութեան օգտից պաշտօպանութեան մասին առաւել մեծ կարեռութիւն կարող է ընծայել , մահաւագործ որ ԿՊՕԸոյ գեսպանախիորհրդիս մէջ ատենադպրի պաշտօն ևս վարած էր : Ալէքսանդր Փոշայի պիտի բնիկերանաւու իբր օգնուական՝ զօրապետ Մէծմէտ Ալի փաշան և Պէրլինի օռմանեան դեսպան Սահատուլլահ-Պէլը :

Եւրոպականն լրագիրք ընդհանրագէս կըմիաբանին մեզ հետ հաւատալու, թէ տէրութեանց սոյն խորհուրդս կարող պիտի ինչի խաղաղութեան հիմունքը հաստատելու փոխադարձ զիշտ մերօվ, մանաւանդ վեհափառ Զարին կողմանէ, որ հակառակ իկնաթիքի ջին ներշնչած պատերազմուէր թէ լուգրութեանցը, կիսով չափեալի իսկ պիտի զիշանի հրաժարիլ իւր պահանջունքներէն :

կըշատառանս առա թէ ովք լուրջաւորդո շատ
օր չպիտի տեէ , արդէն համամութեան մատին
դժուարութիւնները թէ Անգղիոյ և թէ Ռու-
սիոյ և միւս տէրութեանց կողմէ դիւրացած
ըլլալով , մնացեալ մանրամասն կարգադրութիւն-
ները յետոյ ուրիշ տեղ դեսպանաժողովի (քօն-
ֆէրանսի) կամ յանձնախմբի միջոցաւ ի դործ
ովիտի դրուին : Համբերեւմք ուրեմն քանի մի օր
ևս , և պիտի տեսնենք՝ թէ սոյն Պէրլինեան
խորհրդիս մէջ ըլլալիք խորհրդոց իրարու հետ
բախումէն թնդանօթի որոտումներ պիտի գո-
ռան , թէ խաղաղութեան չողեր պիտի թափին
մեր վերայ . մազմէնք վիրջնոյս համոր :

իսկ գալով Անդրիայ և Ռուսիայ մէջ հաստատուած նախագաղատական կազմ կազզ աղբութեանց ընթերցողայ քիչ շատ լայտնի է , թէպէտե ըստ ինքեան ճիշտ աեղեկութիւններ պաշտօնացէն

բածուէքը : Արեւելքէն սահման ունէք Պատվկաս-
տան և Կասպից ծովը , Հիսուսէն Վրաստան և
Մինկուէլիս (Երբեմն կողքէն) , Արև մուտքէն Փոքր
Ասիա , իսկ Հարթուէն Միջադեալ և Ասորեստան ,
Մեծ և Փոքր Հայաստանի բաժնուած էր , որք
քսան նախարարութեանց բաժնուած էին , ա-
սնեալ գարձեալ վեց հարիւր քառա գաւառի

Այսօր Հայաստանի Առափոյ Թատրօնից և Պարսկաստանի մէջ բաժնուած է . իւր Փիզիքական

կերպարանները՝ նշանաւոր է։ Երկրագնախափառ վրայ դանուած ամենաբարձր լեբանց կարգին եղաղմեծ լերանց զատիններ իւր լայնութեանն ու երկայնութեան վրայ կը բարձրածին։ ասոնց մէջն է Արարատ լեռն, որ Հին Կոստանդնուպոլիսութեան մէջ հռչակաւոր եղած է իրը Նոյայ տապանին կեցուծ առ զը։ Արարատ լեռնան զիսաւոր գոտին հիւսիսային արևելքին հորաւային արևմուտք կը տարածի, և մէկ կողմէն կտագից ծովուու Պարսից ծովածոցը, միւս կողմէն Սև ու Միջերկրական ծովերը և ալյովգետերուն մեծ աղբերակը կը կաղմէ։ իւր զիսաւոր գետերն են Եփրատ, Տիգրիս, Երասմ, (Ս. Գրաց Գեհօն ըստածը), Կուր, Ճշրուտ կամ ըստ Ս. Գրոց Բիսօն։ Այս գետերուն ամենքն ալ մեծ լայնութիւն ու երկայնութիւն ունին, և բազմատեսակ ձուկերով լի են։ Ծովէն վեց հազար ոտք բարձր և լերանց մէջ կախուած միջերկրեայ ծովերու նմանող մեծ լիճեր այս գետերուն կը հանգանակին Ըստ արձակութեամբ ամենէն նշանաւորներն են Վանայ և Արմեայ լիճերն, որոց իւրաքանչյուրն 940 քառակուսի մզոնի չափ մակերեսով ունի։

տրուած չեն : Թայմզի գրածին նայելով՝ Պուէ
դարիան իրո թէ երեք մասի պիտի բաժնուի :
Պայքանը պիտի լինի սահման հարկատու տէրու-
թեան Հրոսիսոյ կողմէն : Յետոյ պիտի կազմուի
միջին Պուղարիա, որոյ ինքնօրինութիւնը պիտի
լինի ըստ նախառեսութեան կ. Պօլոյ գեսպա-
նածողովին : Ի վերջոյ ծովեղերեայ երկրին մէկ
մասն ալ պիտի մնայ Օսմանեան տէրութեան
ձեռքը : Ասիական՝ սահմանի ուղղութիւն ևս
պիտի լինի, ըստ ասից նոյն լրագրին, այնպէս
որ Տրապիզոնէն գէպի Պարսկաստան կնալիք
առ և տրական կարեար Ծանսապարհը անձեռնա-
մերծ մնայ : Նոյն թայմզ իւր գամբանականը կը
կարգայ կարսի և Պաթումի գրաւման վերայ .
իսկ Պայտղիան թուրքիոյ մնալուն յոյս կըցու-
ցնէ : Պատերազմական տուգանքն ևս ոյնչափ
մի պիտի զեղութի կըուէ, որ Թուրքիան թուսից
հզարակեալ հարկատու իշխանութի մի շդա-
նայ : Ի վերայ այս ամեն ենթատութեանց,
ենթադ տառութիւն կըսեմ, որովհետեւ և ոչ միայն
վատահութիւն ունիմք հաւատալու, «Նա ասաց
ասելով, ուս միայն ճշմարիտ է, որ իւրաքանչիւր
ոք կըխօսի ու կըդրէ զանազան աղբիւրներու
վերայ հիմնելով իւր մասնաւոր գառումները,
և ամսերու մէջէ կայծ մի նշմարելով՝ իւր ցան-
կացած արեւուն ըստը լինել կ'երազէ, որ թէրիս
լոկ փայլակի նշայը մի է այն, որոյ հետեւութիւ-
նը շտա անգամ գիտեմք ուր կըյանգի :

կ. Փօլսոյ ՀՀա Թօնուրքին լրագրույն մէջ
եալ կարեսոր յօդուածն ընԴեռնումք ,
ուաւելապէս մասնաւոր ուշադրութեան
նի կը համարիմք որ մեր քաղաքին քար
հոյակապ շինութեանը կը վերաբերին ։

Les quais de Siryne.

19 APRIL 1968

Զարուհոյ քարտափանց ինսդիբն ՚իմօտ ուռոր
որոշչեցաւ այնպիսի յաջող կերպիւ , որ նպաս-
տաւոր է ոչ միայն օգտից վաճառականաց , այլև
կառավարութեան և երկրին : Ամեն մարդ գի-
տէ թէ այս մեծ ձեռնարկութիւնն , որում
յանձնառու եղեն մեծարդոյ Տիւսօ եզրարք ,
Թուրքիոյ մէջ մինչև ցայսօր գործադրեալ ծան-
րագոյն և օգտակարագոյն ձեռնարկութեանց
մին է : Բաւական կըհամարիմք համառօտիւ
թռւել տրդէն ՚ի գործ եգեալ աշխատութիւն-
ներն և զանանք որ պիսի գործադրութիւն , առ ՚ի
ապացուցանել զիարեարութիւն նոդա և դրա-
րիքն որ ծադ եցան ՚ի նոյն աշխատութեանց

Այս լիներուն ձևկերը Պաշտպանակն է և Բիրդաստանի հետ մեծ վաճառաշահութեան նիթեն : Երկրին արտօքին ձևն ալ ալլազն է , և կիմնեա ալ ձերն հետ կը փոփոխի , թէ պէտք Յանաւանի և Խաղաղոյ լայնութեան առաջնաներուն մէջ կիմայի առրբերութիւններն ոյն առաջնան են , որ ճանապարհորդ մը կազմ հետաւորութեանց մէջ արի ազ-արձներու . Ճերմակնեան և կես հիւսիսային րեեռական ցուրտի կը հանգիսի : Մինչդեռ Տրագիվանի մէջ նարըն չենին կոստրելապէս ծաղկած է , Երեան քաղաքը սառնաւանեածոք պատաճ , Տիարագիրի աշխատակածի բացակեզ ներմանթեան մէջ կոստրակի : Հոգը հրարխային կովզմութենէ է , և անես անսակ հանքերով լի , բայց առարգի մանացած են : Խըր կազմինի , կածնին , հացինի , կազամսինի և եղինինի անսաւեւերը տակուին անմշակ մնացած են , և հաղորդակցւթեան միջացներու պակասութեան պատճառաւ . Խըր ցորենը ձիթ ապառուզն ու գինին աշխարհի վաճառանոցներէն գուրս մնացած : Ամեն ընտանի կենդանիք առաւ են , և խըր ձիերն որ Խնուսի նշանաւոր ցեղին կը մերարերին , արագութեան մէջ արարական ձիերուն հետ կը միցին , խոկ անհորժերինի վրայ ընթեանալու մասին կը բերազուցեն Պահմանք : Հերող ստոս (Հայր պատմագրաց) Փախւագականն ծագում կուտայ Հայոց , և սոր հուանականութիւն առաջ առաջապատճառն ոյն է որ Փախւագիք ինքը ինքինինին Ասքանեալ կը կոչէն , և Հայոք ալ մինչեւ այսօր Ասքանազեան կը կոչէն զիվենք : Երկար միջոցներով իրարմէ ընդհատ

վանք քաղաքին Զմիւռնոյ՝ վասն վաճառ տկա-
ռութեան և վասն նաւարկութեան և Յառաջա-
պնի լուալիեաց ականներն բաց երկնից ներքե-
փ ծովն կըլլագիէին, և նորա եզերաց ցուծ տեղ-
ուանքը անշարժ և գարշահոտ լճակներ կըլլաղ-
իին, ուր որդնահար և ժանահոտ ցիցերու
կեալ որդնարաններ կանդնեալ էին :

Քարտավանց շինութիւնն՝ 'ի մէջ բազմոթիւ
զայից, կը մնաւ առ ցանեց նաև ուշող բութեան
արժանիք ու գուտ մի, այն է զդալի կերպին. կը նը-
ալից ենէ զմուքաննենդ ու մի նու յայժ գիրա-
նելով զհուկողութիւնն մաքսատան, որ յառա-
պօյն չեր կը մնար բռա արժանայն՝ 'ի գործ
բռիլ՝ 'ի մէջ բազմոթիւ հասորակ և մասնա-
որ փոքրիկ նաւաճա ու յայներու հին ծովագիսանց,
որ շատերն թագուցեալ են՝ 'ի յետին կօգնի
մինանն կերպիւ արտաք ցցուեալ շինուածոց
ունց և սրճարանաց :

թայց այս անենին չէ . այլ զեկուցիկ նուռահամա-
խա մի՞ որդյ մասկիրե պիտի 20 եքթ ար՝ արսինքն
ուստի քառականի մէթր է , կատարելապէս
պատասխանէ ուսու ափանս և կըներկոյացնէ
առավան խորութիւն և բառական տեղ վասն
ունեածնեծ նուռաց , հետեւ արար զամնեն հարկա-
որ զիւրութիւն երևասու ցանէ վասն մերձե-
աց շագ ենաւուց մէծ նուռակութեան որորէս
և առ ծափեցերը նուռակութեան (cabotage) :
Անց եռ վաճառաց ՚ի նուռ զնելն և ՚ի նուռուց
յանուք հանենին անդ արձադ թելի եղած երայո-
ւածակ օժի ՚ի սովորական յուզմանէ ծովան ցոր-
չու որ կըմիչը արև մատեն հովի :

Ակային այս ամեն չինութիւնքն ոչ լցուցա-
կին զրոյոր պակասութիւնն իրաց հին վիճա-
կին, այլ միտյն անհետացուցանէին վանտեղու-
թիւնն նոցա ըստ մասին, Այս պառածուա-
պարսպայք ջիւս եղբարք աշխատեցան և լրա-
բացից տռ աջարի մի գծեցին 'ի կատարելազոր-
ութ չորս թաղ աւօրութիւն ունեցած են Հայք:
Առաջինն , որ ամենէս երկար տեսզն էր , Հայ-
պատանց կամ Հայկայ սերունդին իշխանութիւնն
է , Հայկայ որ Նոյ նահապետին թուամնը թոռն
էր , այս իշխանութիւնն շուրջ 2000 տարիէն աւելի
ու եց (Քրիստոսէ 2350—339 տարի առաջ) . Երկ-
որդն է Արշակունիաց իշխանութիւնն , որ 583
տարի աւելի եց (Քրիստոսի 433 թուականը) .
Երրորդն է Բագրատունեաց իշխանութիւնն , որ
186 տարի աւելի (559—1045) . Ի մերժան եւաբ

առաջին տեսք (859-1045)։ և վրացիներ կամ
պարուղն է Առաքինեաց իշխանությունն , որ
առաջին տեսք (1080-1375)։

իրենց տառաջին իշխանութեան օրով Հայք պատրիք ազգաց մէջ առջը բռնեցին : Քրիստոնէ 600 տարի առաջ Բարեկացւոց հետ դաշտակիցան Երևանադէմ քաղաքը կործանելու համար : Քարձեալ Քրիստոնէն 535 տարի առաջ Պարսից հետ միանալով, Մարտասան : Առորեան և Լիգիու արշաւեցին ու գրաւեցին իրենց այս առաջին իշխանութեան վերջին գաւականի ինկու Արքեղայի ճակատամարտին մէջ, որի Պարսից Պարեհ թագավորին թագավորին հետ միանալով՝ Ինն Ազերանդ րի դէմ պատերազմ՝ մզած էր Քրիստոնէ 330 տարի առաջ : և այնուհետեւ Հայաստան ու Պարսկաստանի հետ Անդելի կիսուցւոց վիճակութեան ներքի ինկու : Քրիստոնէ 150 տարի առաջ Վագարշակ Պարթե, որ հիմնադիրն է Արշակունիքաց թագավորութեան Հայաստանի պահն ելու : Ասմոց (Արշակունիքաց) իշխանու, ինան ներքեւ՝ Հայաստան վերջին առաջնորդաւաճեցաւ : Երկրագործութիւնն, արևոտքը և ճանապարհները և ուժագույնի և առ

ծութիւն ձեռանարկեալ տմբաղջ չինոթեան, և
զնոյն առաջարկին մօստոցին թարձրադպն դրան
ասկէց գրեթէ ութ տարի յառաջ :

Բնական էր անշուշտ ենթագրել թէ զմբու
նոյ ժողովուրդն համամիտ եղե այն ժամանակ
՚ի պաշտպանութիւն այս լրացոցից ռառաջարկին
որոյ օգուտքն , եթէ ՚ի զործ գրուեր , ուղղոկ
ինքեան պիտի վերաբերեին : Յայց այս ենթա
զ բութեան հակառակն տեղի ունեցաւ . զ
բորբոքեալ ընդ դ իմանթիւն մի կազմակերպե
ցաւ . ՚ի մի կուսակցութենէ վաճառականոց , որ
չերեագին պաշտպանեցաւ . ՚ի նաւակարարա
բնիկերակցութենէն , արք նորոգեցին զօդս և
զկոծս արուեստակցաց խրեանց Պօլայ՝ արինքը
գայլքինքուն , երբ վաստորի վերայ շոէ եշարս
նաւարկութիւնն հաստատելու խնդիրն ծագե
ցաւ : Այս ընդ դ իմանարա կուսակցութիւնն ՚լ
ձեռս քերաւ նաև վհաւանութիւնն բժիշական
դիրութեան . քանիդի բժշկաց ժողով մի վկարեց
անօրինակ ծանրութեամբ - միավ թէ ամենայ
ինչ ՚ի կորուստ պիտի մասնուեր եթէ ՚ի գործ
գրուեր մէսիեօ Ցիւո եղբարդ առաջարկին :

Բայց այս ընդդիմութիւնները բարձրի անկառ կ
բնական հետեւածքնեն մատխանչութեանց եւ բազու-
գատուութեան իրաց չին վիճակին ընդ նորոյն
զօր հաստատելու կաշխատուեր . Այս խոնջ իր
պարունակութեան օրս միայն տգեղ յիշտառի մի կը թօ-
գու որոց 'ի վերաց լաւադայն է վարուդար մե-
ծակել . Արդարացի է սուլոյն յաշ տնել թէ ոչ
ոք 'ի կաւակալաց Զմիւռնոց անկառ 'ի սիսալու թիւ
որ կը խռովիցը զգաստուզթիւն ժաղարդեան մէկ
մասին . Բարձրա . Սատրք փաշային սկսեալ , որ
այժմեան առաջին նախարարներէն է , մինչև 'ի
մաս Ասպարի փաշան , որ 'ի ձեռս ո բերան զյա-
ջազութիւն գործոյ , առենքն ես փուելացան
զգաշապանութիւններ իրեանց մասուցանելառա-
ջարկեալ ամերող գործադ բռնթեան :

Այսօր այս տուաշտուկին վճռաբար ընդունաւած լինելով՝ Եկայսերական կառավագանքենեւէ , կը մնայ մեզ յառաջ ուերել առա զօդուանն որ պիտի ծագին յայնձնանէ վասն վաճառականութեանէն և վասն արուեստից :

Քառափանց ընկերութիւնն 'ի միւս կողմէ
նաւահանգստին նոր թօւմք մի պիտի կառու-
ցանէ 200 մէջը ընդ արձակութեամբ , և այս
կերպին երկրորդ նաւահանգի խառ մի պիտի հաս-
տառէ : Հեռաւորութիւնն կայարանաց երկուց
երկաթուղեաց Ալյովներ , Ալաշէնիրի՝ 'ի շնուռա-
ծոց մաքսատան , 'ի համբարանացաց և 'ի քարա-

մը գաւառներ աշխարհակալութեամբ և ամբ Հայաստանի վրայ աւելցան : Բայց ՚ի վերջոյ՝ Լուկուլլոսի և Պատմէոսի օրով Հայոց իշխանութիւնը տկարանալով՝ Հռոմէացւոց իշխանութեան ներքեւ ինկաւ :

Փրիստոսի 39—42 թուականին քրիստոնէութիւնն Հայուատան մտաւ Թագիկս և Բարիթութիւնն առաքիլոց քարոզութեամբ : Յայց շարուանակ հալածանք կրիկլով՝ չկրցաւ մեծ յառաջդիմութիւն ըսել միեցն Քրիստոնի 300 թուականն , երբ Հայոց Տրգատ թագաւորը կուսաւորիչ կոչուած Ս. Գրիգորի քարոզութեամբ քրիստոնէութեամն գարձու : Եյն ժամանակէն ՚ի վեր քրիստոնէական կրօնքը կանգուն կեցաւ Հայուատանի մէջ Պարսից մազաքթեան և խոզանութեան գէմ . և շնորհի քրիստոնէութեամբ բոլոր Հայուատանի մէջ վարժարաններ բացուեցան , և աշակերտեեր զրիուեցան և Պատոյ, Անտիքայ , Աղէքատեղքըն և Աթէնքը ուսումնաբանները : Մինչ այն ժամանակ Հայոց եկեղեցական պաշտամունքն Յունաց և Ասորեց լիզու : Ներով կրկտարուեր , որոց ժողովրդ ետք մեծ մասն անառեցեալ էր : Յայց Յեսուս անուն նշանաւոր վարդապետ մը՝ Քրիստոնի 404 թագաւորանին մրցոցեերն յատուի արքաւուեւ մը հնորհց և քանի մը տորուայ մէջ թէ և Գիրքն և թէ որիշ ուսումնական և պատանկան գրքեր Հայերէն լիզուի թագաւորուեցան : Նոյն միջոցին Հայուատան վերտանին սկսու ծաղիկի մինչ Արքակունեաց վերջն թագաւորին՝ Արքայիրի օրույ , որիը մոյն բառաւորութեան պատճառաւ զաքըն ենու անդամական ձեռօրու Անդամնեան

պահց՝ ուր վաճառքն կը բեռնաւորին և 'ի ցամաք կը հանուին, այս հետաւորութիւնն, կը սիմք, ծանր գժւարաւթիւններ կը պատճառէ վաճառականաց։ Ահաւասիկ ինչ կերպիւ գարօման պիտի տալուի իրաց այս պիճակին։

Այժմեան ճարսատունն անհետ պիտի լինի :
Ի տեսք նորա Ծնկերութիւնն պիտի կառուցանէ
ծախրւք իւրով ծովն զերեայ կայարան մի , որ
շաղկապեալ՝ սցոնքն հազորդակից պիտի լինի
երկուց երկամթուղեաց Այտընի և Ալաշէհիբիք՝
կառացնաց ճանապարհաւ գրամվէի , զոր Ըսկե-
րութիւնն հրաման ստացած է և կը պարագի
հուսատել՝ ի վերայ քարափանց , այնայիսի ե-
զանակաւ որ յիշեալ երկուց երկամթուղեաց
վոկօններն պիտի թերուին ուղղակի՝ ի հասա-
րուկաց կայարանն վաճառաց վասն ի նաւ ըեռ-
նուորելը և 'ի նաւոց ի ցամաք հանելց :

Նոր մաքսատուն մի՛ ամրացեալ յընդարձակ համբարանոցաց վասն վաճառաց , պիտի կառուցուի ԱՅՆԿԵՐՈՎԸ և նէ և ծախսուք իւրով՛չ վերայ հարաւայշին թէ մը այն նաւահանդ ստին . և զայս տպաստանարանն ՅՇՔՐ Հայնութեամբ պիտի ընդարձակեն : Անդուզի որս շնորածքն պիտի գրաւեն մակերեսով մի՛ բաղկացեալ 'ի 12,000 քառ. ակուսի մեծրաց :

Թօվիտառաց և հեռադրաց վարչութիւնն ,
անցագրաց և փարուներու գրատանն , նմանա-
պէս գրասենեակն նաւահանգուի հրամանա-
տարին և պաշտօնաբանն առողջապահութեան՝
պիտի հայաստուին 'ի վերայ հիւսիսային թմբայն
(յեւը) 'ի քարափանց ընկեր . և ծախսւք նազին ,

Քարտիունքն (գէ) և քարտիանց զուգապետական
ռական փողօքի, սրբէն նաև այս երկու ճառ
նոսպարհաց մէկէն առ միւսն անցնելու ճանա-
պարհքն զեղչեցիապէս պիտի յատակուին հուս-
տատան քարերալ: Մի քանի շինուածք՝ որք
արտաքս ցցաւեալ կը թնան ՚ի վերայ զուգապետ-
ռական մեծ ձանապարհին, պիտի առնուին ՚ի
տերանց խրեանց և անհետ պիտի լինին: Նոյն
շինուածոց արժէքն վճարուելով յընկերութ ենք
քարտիանց:

Յայսնի է թէ հեղեղք անպակառ են ջմիռ-
նոյ մէջ՝ ի պատճառս անպիտան և յուի շնոր-
թ եան հին ականաց լուալեաց (կէրիզ), և ՚ի
պատճառս Մելչոս գետոյն յորդութեան, որոց
ջուրքն կարշաւեն ՚ի քաղաքն, Այս անտեղու-
թիւնքն անհետ պիտի լինին՝ զին ականներն
ուզզակի հաղորդակցութեան գնելով ըստ դու-
խաւոր ականս լուալեաց՝ որք արդէն շինեալ են

Հայաստան 200 տարւոյ չօփ Պարսկաստանի հը-
պատակ եղաւ և փոխարքայով մը կառավարե-
ցաւ : Քիլիստասի 635 թուականին միջացները ,
կրօնակիցական և այլ պատճառներով Յունաց
պետական են խառնուելուն և չ ու գ

Հըսկումական գայլութեան և Հայոց մէջ միաբանութիւն մը հաստատուելով՝ տռիթ տուաւ Պարսից, որ Հայոց լեզուն ու կրօնքը ննջելու և մինչև իսկ Ջրադաշտական կրօնքը բռնութեամբ անոնց ընդունել տալու փորձ փորձեցին. Պարսից այս ընթացքու պատճառ եղաւ Հայոց ապրանքամիտութեան, որով Պարսիկը պարտաւորեցան Հայոց իոլինի և լեզուի աղասութիւնն յաշուզ եւ Պարսիկներէն ետև Արարաց Խալիֆաները տիրեցին Հայաստանի՝ և Քրիստոնի 635 թաւականէն մինչև 859 թուականն իրենք կառավորեցին : Առաջ առ Հայոց ազգութիւնն ննջելու հոմար ամեն հայածանք և խժդժութիւն ՚ի զարձ գրին. բայց Հայք 859 թուին յաջազեցան Արարաց լուծը թօֆափելով՝ Բագրատունեաց տոհմէն Աշոտ անուն մէկն իրենց թագաւոր գեեւ Հայաստան այն միջոցին բաւական պազտիկցած ըլլալով՝ քիչ առեւ կրցաւ խաղաղութիւնն մայելեւ, սրբինեան ներքին գժութիւնները ճամփայ բացին Արարաց, Յունաց և Թրքաց որ հետջնեաէ Հայաստան արշաւելով երգի բնաւերեցին ու գրաւեցին : Բագրատունեաց վերջին թագաւորը Բիւզանդիանի կառավագինն էր, կայսեր խարէական հրաւերովը կոստանդնուպոլիս երթալով, հոս 35 տարի բանաւարկուելէ ետև սպանուեցաւ :

